

[Niels Westerby.]

ningen er interesseret i at få løst på en anden måde, end det er løst gennem den nugældende lukkelov.

Med hensyn til jordlovgivningen er vi meget interesserede i en aktiv jordpolitik. Vi ønsker på byudviklingens område at få fremskaffet flere grunde, få standset grundprisstigningerne og få gennemført en mere effektiv planlægning. I denne ånd vil vi gå ind i forhandlinger med regeringen og folketingets andre partier. Vi må så overveje de tekniske muligheder herfor, og der er jo mange. Jeg vil dog tro, at de tanker, der indtil nu har set dagens lys fra regeringens side, både i statsministerens åbnings-tale og på den socialdemokratiske kongres i Ålborg, ikke giver tilstrækkelige tekniske midler til at opnå målet: at skaffe grunde nok til befolkningens boliger og til erhvervs-virksomheder til rimelige priser og at gennemføre en bedre planlægning, således at man undgår spild.

Jeg vil gerne i denne forbindelse understrege, at vi i liberalt centrum er klar over, at der må meget vidtgående indgreb til for at få løst dette problem. Jeg tror ikke, at man kommer uden om at se i øjnene, at ordet ekspropriation må komme på dagsordenen som en praktisk mulighed, hvis man skal opnå de mål, som alle i princippet opstiller. Det må jo ikke være således, at vore debatter i det høje ting altid ender i, at alle opstiller alle gode mål, og når det så kommer til stykket og man skal anvende midler til at opnå disse mål, viger man tilbage for at gøre det.

Vi må også have gennemført en naturfredningslov i denne samling, det anser jeg for meget vigtigt. I de sidste 10 år er der gået meget i svang i Danmark med hensyn til mulighederne for befolkningens adgang til naturværdier og for at opnå rekreative opholdsarealer i det hele taget, og derfor lægger vi megen vægt på at få en lov på dette område igennem i denne folketingsamling.

Jeg må sige, at jeg er ikke særlig godt tilfreds med klimaet i folketinget i øjeblikket. Det er, som om man kan mærke både kolde og varme strømninger, selv om debatten i dag vel er forløbet således, at der tilsyneladende er nogenlunde roligt vand på overfladen. Jeg mindes ikke i de år, jeg har gået på Christiansborg, at have mærket en

stemning, der er så ladet med elektricitet; man kan ligesom mærke hist og her, at det næsten er giftdampe, der slår én i møde. Det er vel et resultat af, at en blokpolitik er ved at tone frem.

Man kommer ikke uden om, at blokpolitikken har gjort mange skridt fremad ved det snævre samarbejde mellem socialdemokratiet og SF. Og man kommer vel heller ikke uden om, at hr. Poul Hartling i sin tale i dag, hvor han gik ind for, at man på længere sigt skulle have et meget snævert samarbejde mellem folketingets liberale partier, luge ud og rydde op, så det kunne blive tilfældet, derved prøvede at lægge op til at skabe en modblok, en blok, der skulle stilles op imod socialdemokratiets og SFs blok. Jeg ved ikke, om det vil lykkes det radikale venstre på længere sigt at undgå at blive indrulleret i en blok med modsat fortegn af regeringsblokken — jeg håber det. Men hvis det skulle lykkes at få stablet en modblok på benene over for regeringsblokken — det har man vel lov til at kalde den — vil der ske stor skade for det praktiske lovgivningsarbejde og for det politiske arbejde her i landet.

Det er jo det praktiske, det nøgterne og velovervejede reformarbejde, der altid må være i centrum. Men hvis man gennem blokpolitik skærper klassemodsatninger — og det vil man gøre — hvis man gennem blokpolitikken haler de gamle socialistiske teorier og de gamle liberale teorier frem og giver dem et ekstra tilskud af talekraft, jeg havde nær sagt, debatkraft, selv om disse teorier ikke har bud til vor komplicerede virkelighed, således som den ser ud i nutidens samfund, og hvis man derigennem opnår en situation, hvor et flertal, et lille flertal, en gang imellem sætter sig på et stort mindretal — og det vil man jo komme til — og hvis man også skiftevis vil få blokke, der vil se det som deres opgave at bekæmpe hinanden — og det vil man jo komme til — så vil alle disse ting komme til at tage kræfterne. Klassekamp, kamp mellem gamle ideologier, ideologier, der er forældede i forhold til vor virkelighed, kamp mellem blokke — alt det vil uundgåeligt føre til, at det praktiske arbejde vil blive trængt i baggrunden.

Derfor anser vi det for meget vigtigt, at centrumstanken holdes i live i dansk politik, at